

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CII. — Wydana i rozdana dnia 14. czerwca 1918.

Treść: (210 i 211.) 210. Rozporządzenie, w sprawie dodatków dla funkcyonaryuszów państwowych z powodu nadzwyczajnych stosunków, wytworzonych przez wojnę. — 211. Rozporządzenie, w sprawie dodatków dla funkcyonaryuszów państwowych w stanie spoczynku, wdów i sierót po funkcyonaryuszach państwowych tudzież dla osób, pobierających datki z łaski, z powodu nadzwyczajnych stosunków, wytworzonych przez wojnę.

210.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami z dnia 12. czerwca 1918,

w sprawie dodatków dla funkcyonaryuszów państwowych z powodu nadzwyczajnych stosunków, wytworzonych przez wojnę.

§ 1.

Z powodu nadzwyczajnych stosunków, wytworzonych przez wojnę, obejmuje państwo do zapłaty za czas do końca czerwca 1919 podatki, taksy służbowe, należności od nadania posad i należności stempłowe od kwitów, tudzież przymusowe datki pensyjne, które mają być ściągane w drodze potrącenia od ustanowionych z góry (stałych) poborów aktywalnych funkcyonaryuszy państwowych, o ile na zasadzie § 9. tego rozporządzenia nie zostaną wydane inne postanowienia przy ustanowieniu dodatków dla oznaczonych tamże funkcyonaryuszy państwowych.

§ 2.

Oprócz powyższego dodatku, udzielonego we formie przyjęcia potrąceń na skarb państwa, przynajmniej od dnia 1. lipca 1918 do końca

czerwca 1919 funkcyonaryuszom państwowym w czynnej służbie, wymienionym w §§ 5. do 7. tego rozporządzenia, dodatek według następujących postanowień.

§ 3.

Dodatek należy wyasygnować z urzędu w dwunastu ratach miesięcznych płatnych z góry począwszy od dnia 1. lipca 1918.

Jeśli asygnująca władza uzna, że istniejące urzędowe środki pomocnicze nie wystarczają do niezawodnego stwierdzenia, czy dodatek się należy oraz do jego wymiaru, winna wezwać funkcyonaryusza, względnie jego małżonkę lub dzieci do dostarczenia potrzebnych dowodów. O okolicznościach, od których zmiana w wymiarze dodatku zależy, winien donieść władzy przekazującej przed najbliższym terminem płatności funkcyonaryusz albo też osoba, uprawniona do podjęcia jego poborów.

Jeśli funkcyonaryusz pełni czynną służbę wojskową, to dodatek można wypłacić osobie, uprawnionej do podjęcia jego poborów.

§ 4.

Ze względu na dodatki dzieli się funkcyonaryuszy według stanu ich rodzin na pięć następujących klas:

1. klasa: funkcyonaryusze niezonać i funkcyonaryusze owdowiali bezdzietni;

2. klasa: funkcyonaryusze żonaci bezdzietni i funkcyonaryusze owdowiali z jednym dzieckiem;

3. klasa: funkcyonaryusze żonaci z jednym lub dwojgą dziećmi i funkcyonaryusze owdowiali z dwojgiem lub trojgiem dzieci;

4. klasa: funkcyonaryusze żonaci z trojgiem lub czworgiem dzieci i funkcyonaryusze owdowiali z czworgiem lub pięciorgiem dzieci;

5. klasa: funkcyonaryusze żonaci z więcej niż czworgiem dzieci i funkcyonaryusze owdowiali z więcej niż pięciorgiem dzieci.

Należy przy tem mieć wzgląd tylko na te dzieci, które wchodziły w rachubę co do korzystania z państwowego zaopatrzenia według przepisów obowiązujących dla dotyczącej albo pokrewnej kategorii funkcyonaryuszy a więc dzieci, które nie przekroczyły jeszcze wieku normalnego i które należy uważać za niezaopatrzone; pasierby i pasierhice jakoteż dzieci adoptowane należy w razie, jeżeli one nie pobierają pensyi sierociej lub datku z łaski, uważać na równi z rodzonemi dziećmi. Nie należy wliczać tutaj dzieci, będących w służbie państwowej.

Funkcyonaryuszy rozwiedzionych w razie, jeżeli oni są obowiązani starać się o utrzymanie rozwiedzionej małżonki, stawia się na równi z żonatymi, w razie przeciwnym na równi z owdowiałymi.

Żonatych funkcyonaryuszów, których małżonka pozostaje w czynnej służbie państwowej i pobiera także dodatek, uważać się będzie na równi z owdowiałymi.

Owdowiałych funkcyonaryuszów państwowych będzie się uważało na równi z żonatymi, jeżeli z powodu swych dzieci prowadzą dom dalej, a mianowicie tak długo, dopóki choćby jeszcze jedno z dzieci nie ukończyło 12. roku życia.

Funkcyonaryuszów państwowych stanu wolnego, żyjących we wspólnem gospodarstwie domowem z dziadkami, rodzicami lub rodzeństwem, można uważać na równi z żonatymi bezdzietnymi, jeżeli wykażą, że pokrywają w przeważnej części koszt utrzymania tych krewnych.

§ 5.

Wliczonym do jednej z klas rangi urzędnikom państwowym i nauczycielom państwowym przyznaje się dodatek według następującego szematu:

Przy rocznej płacy od	Wysokość dodatku w koronach				
	1. klasa	2. klasa	3. klasa	4. klasa	5. klasa
14.000 do 18.000 koron włącznie	1.416	3.216	3.888	4.560	5.232
10.000 „ 14.000 „ wyłącznie	1.224	2.544	3.216	3.888	4.560
6.400 „ 10.000 „ „	1.488	2.712	3.384	4.068	4.740
4.800 „ 6.400 „ „	1.776	2.916	3.588	4.260	4.932
3.600 „ 4.800 „ „	1.752	2.472	3.000	3.528	4.056
2.800 „ 3.600 „ „	1.548	2.016	2.544	3.072	3.600
2.200 „ 2.800 „ „	1.272	1.752	2.280	2.808	3.336
1.600 „ 2.200 „ „	972	1.440	1.968	2.496	3.024

Pięcioletnie dodatki nauczycieli państwowych należy przy obliczaniu powyższego dodatku doliczyć do płacy.

§ 6.

I. Dla praktykantów w myśl ustawy z dnia 25. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 15 (artykuł II.), oraz dla będących w sędziowskiej służbie przygotowawczej praktykantów prawa i auskultantów wynosi dodatek:

w 1. klasie	972 K
„ 2. „	1176 „
„ 3. „	1476 „
„ 4. „	1776 „
„ 5. „	2076 „

II. Dla tych auskultantów jednakże, którzy według artykułu I., lit. c, pragmatyki służbowej

jako adjutum otrzymują pobory urzędnika X. klasy rangi, wynosi dodatek:

w 1. klasie	1272 K
„ 2. „	1752 „
„ 3. „	2280 „
„ 4. „	2808 „
„ 5. „	3336 „

III. a) Dla suplentów i asystentów w państwowych średnich i niższych zakładach naukowych, którzy mają mniej niż cztery lata służby, policzalnej według § 50., ustęp 1., ustawy z dnia 28. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 319 (pragmatyka służbowa dla nauczycieli), następnie dla asystentów (konstruktorów) w szkołach wyższych, którzy mają mniej niż cztery lata służby w tym charakterze, wynosi dodatek:

w 1. klasie	972 K
„ 2. „	1176 „
„ 3. „	1476 „
„ 4. „	1776 „
„ 5. „	2076 „

b) dla osób, wymienionych w poprzednim ustępie III. a) po ukończeniu czteroletniej służby w tym ustępie oznaczonej, wynosi dodatek:

w 1. klasie	1056 K
„ 2. „	1440 „
„ 3. „	1968 „
„ 4. „	2496 „
„ 5. „	3024 „

c) dla suplentów, wymienionych w § 49., ustęp 2. a), ustawy z dnia 28. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 319 (pragmatyka służbowa dla nauczycieli), po ukończeniu sześcioletniej służby, oznaczonej w ustępie III. a) i dla asystentów (konstruktorów) w szkołach wyższych po myśli § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 9, po ukończeniu sześcioletniej służby w tym charakterze wynosi dodatek:

w 1. klasie	1272 K
„ 2. „	1752 „
„ 3. „	2280 „
„ 4. „	2808 „
„ 5. „	3336 „

§ 7.

Wymiar dodatku, ustanowiony w § 6. I. niniejszego rozporządzenia, obowiązuje także:

a) dla podurzędników i sług w myśl ustawy z dnia 25. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 15 (artykuł IV.), nadto dla szeregowców i podoficerów straży bezpieczeństwa (uniformowanej straży bezpieczeństwa, straży cywilno-policyjnej, agentów policyjnych) i straży skarbowej oraz dla starszych dozorców i dozorców więzień zakładów karnych i więzień przy trybunałach sądowych,

b) dla oficyantów kancelaryjnych i oficyantek kancelaryjnych,

c) dla pomocników kancelaryjnych, pomocniczek kancelaryjnych i zatrudnionych w pełnym zakresie sług pomocniczych, jednakowoż dla funkcyjaryuszy wymienionych pod a) tylko przy płacy rocznej niższej niż 1400 K, a dla funkcyjaryuszy wymienionych pod b) tylko wówczas, jeżeli podstawa pensyjna dla bieżącej emerytury wynosi mniej niż 1400 K.

Przy płacy rocznej (a), względnie podstawie pensyjnej (b) w kwocie najmniej 1400 K wynosi

dodatek dla funkcyjaryuszy wymienionych pod a) i b):

w 1. klasie	1044 K
„ 2. „	1332 „
„ 3. „	1632 „
„ 4. „	1932 „
„ 5. „	2232 „

Przy płacy rocznej (a), względnie podstawie pensyjnej (b) w kwocie najmniej 1800 K wynosi dodatek dla funkcyjaryuszy wymienionych pod a) i b):

w 1. klasie	1200 K
„ 2. „	1488 „
„ 3. „	1788 „
„ 4. „	2088 „
„ 5. „	2388 „

§ 8.

Funkcyjaryuszom, którzy pełnią służbę wojskową w charakterze gażystów lub są zatrudnieni za stałymi dyetami lub strawnem albo też pozostają w służbie wojskowej, połączonej ze stałym poborem dodatku połowego, przysługują dodatek według następujących postanowień:

1. Połowę dodatku swej klasy otrzymują funkcyjaryusze, prowadzący własne gospodarstwo z żoną lub dzieckiem, którzy pełnią służbę wojskową w charakterze gażystów lub są zatrudnieni ze stałymi pełnymi dyetami lub strawnem (dodatkiem połowym), jeżeli są zatrudnieni w swojej zwykłej siedzibie służbowej.

2. Pełny dodatek według bezpośrednio niższej klasy w porównaniu z wymiarem, któryby się im zresztą należał, otrzymują wymienieni pod 1 funkcyjaryusze w razie zatrudnienia poza swą zwykłą siedzibą służbową.

3. Pełny dodatek swej klasy otrzymują funkcyjaryusze, zatrudnieni ze stałym poborem niepełnych dyet lub strawnego (dodatku połowego).

Funkcyjaryuszom, pełniącym służbę wojskową w charakterze gażystów a pobierającym tytułem należytości cywilnych istotnie więcej, aniżeli wynosi suma należących się im w danej chwili pełnych poborów cywilnych (płacy i dodatku aktywnego względnie dodatku osobistego, policjalnego do wymiaru emerytury), wliczy się do dodatku tę część ich poborów cywilnych, która powyższą sumę przekracza.

Funkcyjaryuszom ze stałym poborem pełnych dyet lub strawnego, którym przysługują dodatek przed dniem 1. lipca 1918 stosownie do § 8., ustęp 3., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 472, pozostawi się ten dodatek nieukrócony tak długo, dopóki

istnieć będą warunki z § 8., ustęp 3., rozporządzenia ministerialnego z dnia 8. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 472.

§ 9.

Dodatki dla funkcyjaryuszy, należących do innych kategorii, niż wymienionych w §§ 5. do 7. tego rozporządzenia, będą uregulowane osobnymi przepisami.

§ 10.

Do funkcyjaryuszy, których pobory cywilne zostały wstrzymane, nie mają zastosowania postanowienia §§ 2. i nast. tego rozporządzenia.

Funkcyjaryuszom, których pobory cywilne obciążają etat wojskowy, przysza się dodatek według następujących postanowień:

1. Połowę dodatku ich klasy, jeżeli prowadzą własne gospodarstwo z żoną lub dzieckiem, nie pobierają wyższych dyet od dyet zwyczajnych (od zwyczajnego strawnego) i są zatrudnieni w zwykłej siedzibie służbowej; następnie wówczas, jeżeli są stanu wolnego i pobierają tylko połowę dyet (strawnego).

2. Pełny dodatek według bezpośrednio niższej klasy w porównaniu z wymiarem, któryby się im zresztą należał, jeżeli prowadzą wprawdzie własne gospodarstwo z żoną lub dzieckiem i nie pobierają wyższych dyet od dyet zwyczajnych (zwyczajnego strawnego), są jednak zatrudnieni poza swą zwykłą siedzibą służbową.

3. Dodatek w wymiarze różnicy między sumą dodatku, jakoby przypadł zresztą według punktu 1. i 2., i zwyczajnych dyet (zwyczajnego strawnego) z jednej strony a pobieranymi przez funkcyjaryusza dyetami wyższymi od dyet zwyczajnych (zwyczajnego strawnego) z drugiej strony, w razie jeżeli dyety te są niższe od wspomnianej sumy a funkcyjaryusz prowadzi własne gospodarstwo z żoną lub dzieckiem.

4. Pełny dodatek według bezpośrednio niższej klasy w porównaniu z wymiarem, któryby się im zresztą należał, jeżeli pobierają połowę dyet (strawnego) bez innych należności ubocznych i prowadzą własne gospodarstwo z żoną lub dzieckiem.

§ 11.

Funkcyjaryuszom państwowym w czynnej służbie, którzy pobierają dodatek na zasadzie niniejszego rozporządzenia, przysza się ponownie jednorazowy zasiłek w wymiarze ustanowionym w § 1. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 19. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 449. Osoby, wymienione w § 6., III a, b, c, niniejszego rozporządzenia, otrzymają ten jednorazowy zasiłek w wymiarze, ustanowionym w § 1., ustęp 3. b, względnie d, względnie e, rozporządzenia mini-

steryalnego z dnia 19. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 449.

Funkcyjaryusze, pobierający stosownie do § 8. niniejszego rozporządzenia ministerialnego połowę dodatku względnie pełny dodatek według bezpośrednio niższej klasy w porównaniu z wymiarem, któryby się im zresztą należał, otrzymają połowę zasiłku swej klasy, względnie zasiłek według bezpośrednio niższej klasy.

Funkcyjaryusze, traktowani według § 10. niniejszego rozporządzenia, nie otrzymają żadnego zasiłku.

Jednorazowy zasiłek należy wypłacić w miesiącu sierpniu 1918.

Wymogi dla rozszczenia i wymiaru muszą istnieć w dniu 1. sierpnia 1918.

Przyznanie jednorazowego zasiłku funkcyjaryuszom państwowym, należącym do innych kategorii, aniżeli wymienionych w § 1. rozporządzenia z dnia 19. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 449, będzie osobno unormowany.

§ 12.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1918; rozporządzenie z dnia 8. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 472, traci moc obowiązującą z końcem czerwca 1917.

Wimmer wlr.

211.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. czerwca 1918,

w sprawie dodatków dla funkcyjaryuszów państwowych w stanie spoczynku, wdów i sierót po funkcyjaryuszach państwowych tudzież dla osób, pobierających datki z łaski, z powodu nadzwyczajnych stosunków, wytworzonych przez wojnę.

Artykuł I.

Moc obowiązującą postanowień § 1. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 8. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 473, w sprawie dodatku, przyznanego we formie przyjęcia potrąceń na skarb państwa z powodu wytworzonych przez wojnę nadzwyczajnych stosunków, tudzież postanowień zawartych w §§ 2. do 6. tego rozporządzenia przedłuża się do końca czerwca 1919, z tą zmianą, że wymiar roczny zapomogi wynosić ma podwójną kwotę, ustanowioną w § 4. tego rozporządzenia, którą wyasygnować należy w dwunastu ratach miesięcznych poczynszy od dnia 1. lipca 1918.

Artykuł II.

Osobom, pobierającym zapomogę na zasadzie artykułu I. niniejszego rozporządzenia, przyznaje się ponownie jednorazowy zasiłek do zapomogi w wymiarze, przewidzianym w §§ 2. i 3. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 19. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 450.

Zasiłek ten należy wypłacić w miesiącu sierpniu 1918. Wymogi dla roszczenia i wymiaru muszą istnieć w dniu 1. sierpnia 1918.

Przyznanie jednorazowego zasiłku osobom, należącym do innych kategorii aniżeli wymienionych w §§ 2. i 3. rozporządzenia z dnia 19. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 450, będzie osobno unormowany.

Artykuł III.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1918.

Wimmer wlr.

